

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Ingå bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.

Brink Pinto övergår sedan till att försöka bevisa att idéerna och budskapet i Populär tidskrift kommer till uttryck i Stormklockan. Det blir inte övertygande. I stället uppstår ett glapp som gör att avhandlingen faller isär i två delar. I Stormklockan är nämligen idealbilden av den kämpande, manlige proletären så helt dominerande. Avantgardet, de unga, uniformerade Röda Frontkämparna hyllades i homoerotiska ordalag för sina stålhårda nävar, smidiga, idrottstränade kroppar och klara ögon, samtidigt som homosexualiteten fördomdes som "vidrig".

För kvinnorna gällde att de både skulle vara stödjande kamrater och dessutom goda husmö-

drar. I flera av novellerna gavs de också uppgiften att hindra sina män att falla för frestelser i form av lättsinniga borgerliga kvinnor eller svika sina höga, proletära mål och föra dem tillbaka till den rätta, kommunistiska vägen.

I kärleksnovellerna uppstod tycke mindre på grund av åtrå och passion än av ömsesidig respekt och kamratskap mellan klasskämpar. Dessa skildringar tolkas av Pinto som att en god sexualitet kopplas samman med de inblandades klasstillhörighet.

Men hur kan han veta det, och att råden från Populär tidskrift tas till vara, när berättelserna framstår som så till den grad kyska?

HANS FALK

radar@arbetaren.se